

Sygn. akt I C 606/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Opocznie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Olejnik

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2021 roku w Opocznie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda W. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S. kwotę 3.677,40 (trzy tysiące sześćset siedemdziesiąt siedem 40/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 października 2020 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda W. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S. kwotę 1.586,76 (jeden tysiąc pięćset osiemdziesiąt sześć 76/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 606/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 października 2020 roku (data nadania) powód P. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w S., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 4.253,48 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając żądanie pozwu podał, że w wyniku kolizji drogowej z dnia 8 kwietnia 2018 roku uszkodzeniu uległ pojazd marki B. o nr rej. (...). Szkada została zgłoszona pozwanemu, z którym sprawca zdarzenia miał zawartą polisę OC. Pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę i wypłacił na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w wysokości 1.835,15 zł. Powód nabył od poszkodowanej w dniu 7 lipca 2020 roku wszelkie prawa do odszkodowania, jakie przysługiwały poszkodowanej wobec pozwanego z tytułu w/w szkody. Zdaniem powoda wypłacone odszkodowanie jest zaniżone, gdyż jak wynika z oświadczenia poszkodowanej nie pokryło ono kosztów naprawy pojazdu, zaś z wyceny sporządzonej na zlecenie powoda wynika, że rzeczywisty koszt naprawy pojazdu kształtuje się na poziomie 5.218,31 zł. Dodatkowo powód wskazał, iż w celu ustalenia rzeczywistego rozmiaru szkody zlecił wykonanie stosownej wyceny, której koszt wyniósł 300,- zł /pozew k. 3-5/

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 listopada 2020 roku (data nadania) pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany podniósł zarzut przyczynienia się poszkodowanego do zwiększenia rozmiarów szkody poprzez brak współdziałania z pozwanym w zakresie naprawy pojazdu, to jest nieskorzystanie z naprawy w (...) SA /odpowiedź na pozew k. 23-27/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 kwietnia 2018 roku doszło do zdarzenia drogowego, to jest kierujący pojazdem O. cofając nie zachował szczególnej ostrożności i uderzył tyłem w samochód marki B. wyjeżdżający z miejsca parkingowego. W wyniku tego zdarzenia uszkodzeniu uległ pojazd marki B. o nr rej. (...) należący do E. Z..

Właściciel pojazdu O. posiadał polisę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w W..

Poszkodowana zgłosiła szkodę u pozwanego, który zarejestrował sprawę pod numerem (...). W wyniku zdarzenia z dnia 8 kwietnia 2018 roku w samochodzie B. uszkodzeniu uległy: rura końcowego wydechu, zderzak tylny, czujnik parkowania, układ wydechowy. W toku procesu likwidacji szkody, pozwany zakwalifikował szkodę jako częściową i przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 1.835,15 zł.

/okoliczności bezsporne, a nadto dowód: akta szkody koperta k. 31/.

Wyplacone odszkodowanie nie wystarczyło na pokrycie kosztów naprawy.

Na mocy umowy cesji z dnia 7 lipca 2020 roku poszkodowana E. Z. przeniosła na rzecz powoda W. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S. wszelkie prawa do odszkodowania, jakie przysługiwały jej od (...) S.A. w W. w związku ze szkodą z dnia 8 kwietnia 2018 roku w pojeździe B. o nr rej. (...).

/dowód: oświadczenie poszkodowanej k. 8, umowa cesji k. 7/

Powód W. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S. zlecił (...) Spółce z o.o. w S. sporządzenie kalkulacji wysokości szkody w pojeździe V.. Koszt naprawy w kalkulacji określono na kwotę 5.218,31 zł.

Za sporządzenie kalkulacji wystawiono powodowi Fakturę VAT z dnia 30 września 2020 roku nr FV (...) na kwotę 300,- złotych netto (369,- zł brutto).

/dowód: kalkulacja k. 9-15, faktura nr (...) k. 16/

Opiniujący w niniejszej sprawie biegły sądowy z zakresu techniki i mechaniki pojazdów samochodowych, rzeczoznawstwa samochodowego i ruchu drogowego T. S. (1) wycenił koszty naprawy samochodu B. w dwóch wariantach. Przy uwzględnieniu w naprawie samochodu części oryginalnych klasy O z logo producenta na kwotę 4.999,46 zł, przy uwzględnieniu części oryginalnych i dostępnych zamienników o oznaczeniach marketingowych Q na kwotę 5.262,65 zł, oraz uwzględniając zastosowanie przy naprawie części oryginalnych oraz dostępnych zamienników o oznaczeniach marketingowych P, PC, Q, O na kwotę 2.311,99 zł. W opinii uzupełniającej dodatkowo wyjaśnił, iż z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz w aktach szkody nie wynika, by pojazd B. w zakresie uszkodzeń powstałych w dniu 8 kwietnia 2018 roku posiadał części inne niż te, w które wyposażył pojazd producent ani by posiadał części niepełnowartościowe czy uszkodzone. Nadto biegły wyjaśnił, iż w przypadku naprawy pojazdu z użyciem części oryginalnych klasy O pozwoliłoby na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody i nie zwiększyłoby wartości pojazdu. Przy czym wartość pojazdu na dzień przed szkodą biegły wyliczył na kwotę 27.300,- złotych

/dowód: opinia biegłego T. S. i opinia uzupełniająca k. 57-70, 82-85/

Okoliczności faktyczne takie jak zaistnienie zdarzenia drogowego, posiadanie ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przez sprawcę u pozwanego czy powstanie szkody i zakres uszkodzeń w pojeździe nie były sporne. Ponadto nie był spornym fakt wypłacenia przez pozwanego odszkodowania w kwocie 1.835,15 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu. Sporna pozostawała natomiast kwestia faktycznej wysokości szkody. Przy ustalaniu wysokości szkody w pojeździe Sąd oparł się na sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki samochodowej, rzeczoznawstwa samochodowego T. S. (1).

Sąd uznał przedmiotową opinię za wiarygodną w całości i w pełni podzielił wnioski biegłego. Opinia ta została sporządzona w sposób rzetelny, była logiczna, spójna, nie zawierała sprzeczności. Biegły udzielił odpowiedzi na pytanie sformułowane w tezie dowodowej. Trzeba jednocześnie zaznaczyć, iż biegły jest osobą odznaczającą się niekwestionowanymi kwalifikacjami, kompetentną i posiada duże doświadczenie w sporządzaniu tego typu opinii. Nie można również pomijać tego, że biegły swoje stanowisko w tym przedmiocie sformułował po zapoznaniu się ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją, a została zatem sporządzona nie na podstawie arbitralnej i formułowanej a priori oceny, lecz w oparciu o obiektywny i rzetelnie zebrany materiał badawczy, który potwierdzał prawidłowość wyrażonych przez biegłego twierdzeń. Zważyć też należy, że ugruntowany jest w orzecznictwie pogląd, według którego Sąd w sprawie do rozstrzygnięcia której wymagane są wiadomości specjalistyczne nie może wydać orzeczenia wbrew wnioskowi wpływającym z opinii uznanej przez tenże Sąd za fachową i rzetelną (zob. np. wyrok SN z 26/10/2006 I CSK 166/06 - publ. Lex nr 209297 lub II UK 277/04 OSNP 2006/5-6/97).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie co do zasady i co do wysokości w części a swoją podstawę znajduje w treści art. 822 k.c.

Powód uzyskał wobec pozwanego roszczenie odszkodowawcze na skutek umowy cesji zawartej w dniu 7 lipca 2020 roku pomiędzy powodem jako nabywcą wierzytelności, a poszkodowaną E. Z., co znajduje podstawę w art. 509 k.c. Strona pozwana nie kwestionowała w toku postępowania przysługującej powodowi legitymacji czynnej do występowania w niniejszym procesie.

W myśl przepisu art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zaś zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy, zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody – odpowiada za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. Wysokość odszkodowania winna odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym kosztom usunięcia skutków wypadku, ograniczona jest jedynie kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 k.c., art. 36 ustawy).

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego, wyniku którego uszkodzony zostały samochody marki B. o nr rej. (...) Do zdarzenia drogowego doszło z winy osoby ubezpieczonej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A. w W.. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotowe szkody. Sporną kwestią pozostawała jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania.

Wypłacone odszkodowanie ma pozwolić na naprawienie pojazdu w zakresie niezbędnym do przywrócenia stanu sprzed powstania szkody, wykluczając jednocześnie możliwość wzbogacenia się poszkodowanego. Dochodzona kwota, pozwalająca na naprawienie szkody może zostać zakwestionowana tylko wtedy, gdy chodzi o dokonanie "ulepszeń" które nie istniały przed wypadkiem, bądź gdyby prowadziło to do zwiększenia wartości pojazdu w relacji do wartości sprzed wypadku. Przepis art. 363 § 1 k.c. obok roszczenia o przywrócenie stanu poprzedniego pozwala kształtować roszczenie odszkodowawcze w postaci obowiązku zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej. Suma pieniężna stanowiąca odszkodowanie odpowiadać ma wysokości szkody, dlatego też w tym wypadku ustalenie rozmiaru doznanej szkody ma istotne znaczenie.

W oparciu o opinię biegłego sądowego Sąd stwierdził, że zastosowanie do naprawy powypadkowej części alternatywnych nieoryginalnych z zasady nie przywraca pojazdowi stanu istniejącego przed zdarzeniem, bowiem części takie charakteryzują się często niską jakością, a także różnią się one wieloma parametrami w stosunku do części

oryginalnych. Części alternatywne nieoryginalne mogą w sposób znaczący odbiegać kształtem i wymiarami od części oryginalnych. Przy znaczących różnicach parametrów montowanego elementu nieoryginalnego w stosunku do części oryginalnej zarówno nowej jak i pełnowartościowej używanej, właściwe spasowanie sąsiadujących części może być nieosiągalne. Skutkować to może naruszeniem estetyki pojazdu w postaci nierównomiernych szczelin, odstawiania krawędzi jak i różnic w wykończeniu przylegających części.

Koszty naprawy pojazdu marki B. o nr rej. (...) usuwającej uszkodzenia związane z kolizją z dnia 8 kwietnia 2018 roku, wykonanej przy zastosowaniu części oryginalnych wynosiłyby 4.999,46 zł, a przy zastosowaniu części oryginalnych i zamienników o oznaczeniach marketingowych Q, P, PC, O – 2.311,99 zł.

Jak wyjaśnił biegły naprawa samochodu B. przy użyciu części oryginalnych z logo producenta odtworzyłaby stan pojazdu do stanu sprzed zdarzenia i nie wpłynęłoby to na zwiększenie wartości pojazdu. Zwłaszcza, że pozwany nie wykazał, by w pojeździe B. przed szkodą były stosowane inne części niż zamontowane przez producenta, ani też by części dotknięte przedmiotowym zdarzeniem były przed kolizją niepełnowartościowe bądź uszkodzone.

W orzecznictwie niekwestionowane jest też stanowisko, że ubezpieczyciel nie może zmuszać poszkodowanego (lub jego następcy prawnego) do przedłożenia faktur i rachunków za wykonaną naprawę, gdy poszkodowany wybiera kosztorysową metodę likwidacji szkody. Wynika to z hipotetycznego charakteru szkody, która powstaje po stronie poszkodowanego już z dniem spowodowania uszczerbku majątkowego.

Obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela aktualizuje się z chwilą wyrządzenia poszkodowanemu szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy samochodu i czy w ogóle zamierza go naprawić (por. uchwałę SN z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSNC 2002, nr 6, poz. 74). Poszkodowany zatem ma prawo wyboru warsztatu dokonującego naprawy, zaś ubezpieczyciel nie może narzucać dokonania naprawy w wyznaczonych miejscach.

W ocenie Sądu, powód miał prawo dokonać naprawy pojazdu w wybranym przez siebie warsztacie naprawczym, którego ceny nie odbiegały znacząco od średniej obowiązującej na lokalnym rynku (por. wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 4 lipca 2013 r. VIII Ga 221/13), a nawet nie naprawiać auta w ogóle.

Wobec powyższego Sąd, uwzględniając wcześniej wypłacone poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 1.835,15 zł oraz treść opinii biegłego T. S. (1) w pkt 1 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.677,40 zł, na którą złożyły się 3.164,31 zł z tytułu odszkodowania z tytułu naprawy oraz kwota 513,09 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie liczonymi od kwoty 3.677,40 zł od dnia 09 maja 2018 roku do dnia 04 października 2020 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 października 2020 roku do dnia zapłaty. O odsetkach Sąd orzekł w myśl art. 481 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz art. 482 k.c. Kwota dochodzonego odszkodowania mieściła się w wysokości szkody wyliczonej przez biegłego sądowego, była nawet nieco niższa.

Sąd za niezasadne uznał żądanie powoda w zakresie kwoty 300,- zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych przez powoda w związku z wykonaniem kalkulacji kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu. Przyjmuje się, że w uzasadnionych wypadkach elementem szkody w rozumieniu art. 361 k.c. może być również koszt prywatnej opinii czy ekspertyzy rzeczoznawcy, jeżeli jej sporządzenie było niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania (por. uchwałę SN z 2.09.2019r., III CZP 99/18, OSNC 2020/2/13). W realiach niniejszej sprawy Sąd nie znalazł okoliczności, które uzasadniałyby powyższe żądanie. Powód prowadzi od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą w zakresie dochodzenia roszczeń ubezpieczeniowych, obejmującą m.in. ocenę ryzyka i szacowanie poniesionych strat. Od powoda jako profesjonalnego podmiotu należy oczekiwać, iż w ramach posiadanych kompetencji, wiedzy i wieloletniego doświadczenia, jest w stanie samodzielnie, choćby w przybliżeniu określić wysokość dochodzonego roszczenia, którego ostateczna weryfikacja i tak dokona się w oparciu o opinię biegłego sądowego.

Mając powyższe na uwadze, sąd uznał, iż kosztu prywatnej kalkulacji nie można potraktować jako pozostającego w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. Nadto powód nie wykazał, by rzeczywiście koszty takie poniósł. Przedstawiona faktura nie dowodzi, iż została ona opłacona. Zatem Sąd uznał, iż zlecenie ekspertyzy powiązanej z powodem Spółce zmierzało jedynie do maksymalizacji szkody, a nie jej minimalizacji, co jest obowiązkiem obu stron.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo w tej części w punkcie 2–gim wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., stosując zasadę stosunkowego ich rozdzielenia.

Powód poniósł koszty procesu w łącznej kwocie 2.029,58 zł, na które złożyły się: opłata od pozwu wysokości 400,- złotych, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 900,- złotych (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie), opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17,- złotych oraz koszty opinii biegłego w wysokości 712,58 złotych.

Pozwany poniósł koszty procesu w łącznej kwocie 1.240,90 zł, na które złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 900,- złotych (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17,- złotych oraz koszty opinii biegłego w wysokości 323,90 złotych.

Łącznie koszty procesu wyniosły 3.270,48 złotych. Powód wygrał proces w 86,46%, obciążają go zatem koszty w stosunku, w jakim oddalono powództwo, czyli 13,54%, co stanowi kwotę 442,82 złotych. Faktycznie powód poniósł koszty w wysokości 2.029,58 zł, stąd różnicę w kwocie 1.586,76 złotych Sąd zasądził od pozwanego na jego rzecz tytułem zwrotu kosztów procesu w punkcie 3 sentencji orzeczenia.

Na oryginalne podpis Sędziego

Za zgodność z oryginałem świadczy